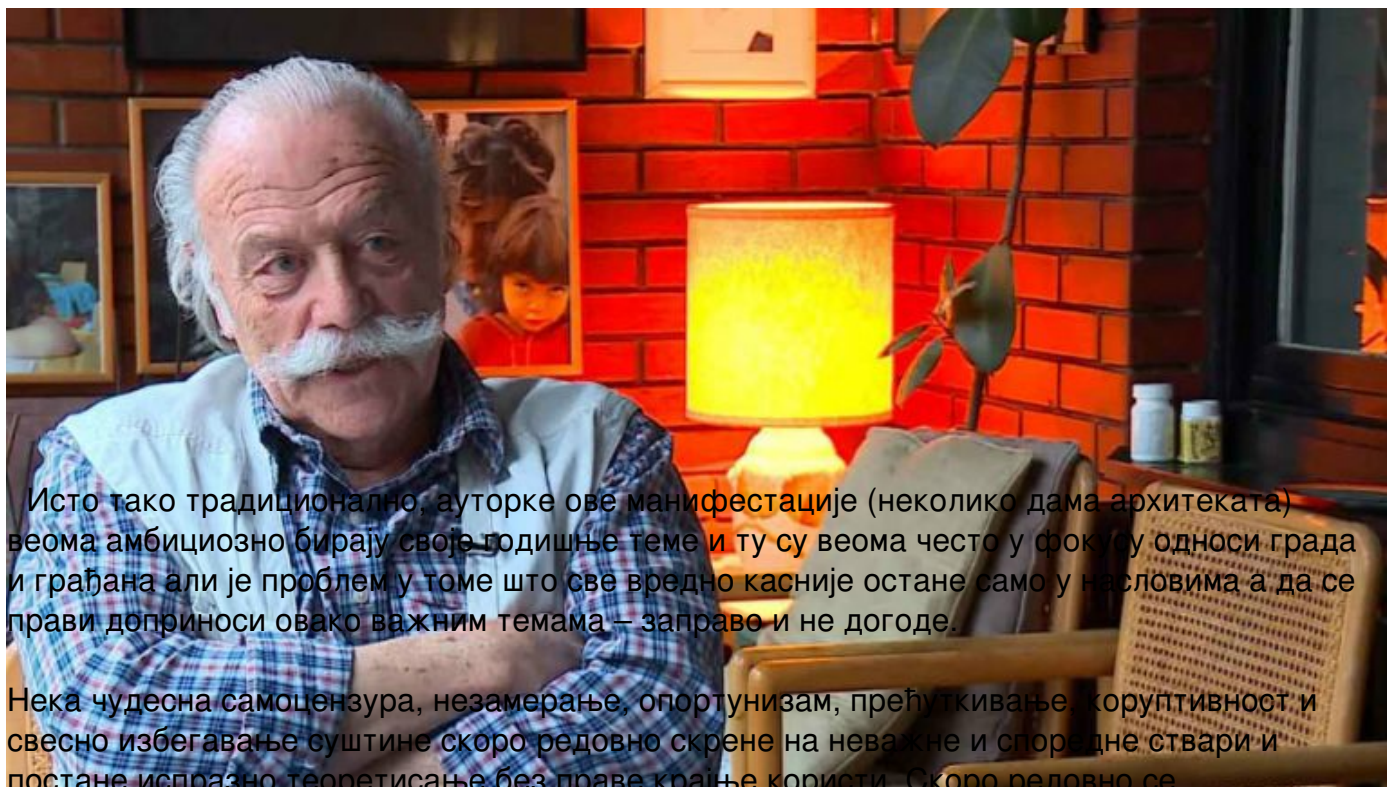

Текст носи велики наслов „Градови и људи“, што промовише за нас веома значајне теме и то поготово у време одржавања већ традиционалне „Београдске интернационалне недеље архитектуре“ (БИНА) која такође традиционално и по мени веома нескромно прерасте у читав месец.

Исто тако традиционално, ауторке ове манифестације (неколико дама архитеката) веома амбициозно бирају своје годишње теме и ту су веома често у фокусу односи града и грађана али је проблем у томе што све вредно касније остане само у насловима а да се прави доприноси овако важним темама – заправо и не догоде.

Нека чудесна самоцензура, незамерање, опортунизам, прећуткивање, коруптивност и свесно избегавање суштине скоро редовно скрене на неважне и споредне ствари и постане испразно теоретисање без праве крајње користи. Скоро редовно се анализирају примери и искуства других европских градова а свесно прескаче и прећуткује критичка прича о урбанитету Београда и прича о нама у њему.

Како ова пракса траје већ годинама, ауторке БИНА програма су успеле да се чак прикочају и на Деск Креативне Европе и као да су у међувремену постале профитабилно предузеће па сада имају и своју директорку.

Међутим, колико год то све лепо звучало и личило на научни, филозофски и теоретски приступ бројним значајним урбаним темама, све то на крају – нажалост – заврши испразном урбаном естрадом.

Ако је једна од тема БИНА-е „Однос новог и старог“ и ту ставља у први план део стваралаштва савремене португалске сцене а прећути наша савремена сцена која се дешава у Савском амфитеатру – онда је то непоштено и крајње непрофесионално.

Ако је тема „отворени дијалог и учешће становника у избору будућих садржаја њима на корист“ и том приликом наводи да нам позитивни примери Амстердама уливају наду а прећути да су грађани Београду изгубили сваку наду да ће сачувати своје приобаље у бахатој демонстрацији моћи градске управе и њиховом игнорисању својих сопствених грађана – онда је то непоштено и крајње непрофесионално.

Ако је тема „Професионално и локално освешћено просторно решење“ као и „квалитетно и хумано коришћење јавног простора“ и кроз низ радионица прећути да се у Савском амфитеатру ради све потпуно супротно томе – онда је то непоштено и крајње непрофесионално.

Ако је тема „Шта је то што нам недостаје и како је могуће изградити национални стил“ а прећути да нам у Савском амфитеатру харају и центар Београда пројектују непознати страни архитекти и то без икаквог претходног Мастер плана и без икаквих урбаних и архитектонских критеријума струке – онда је то непоштено и крајње непрофесионално.

Ако је тема „Амбијент парка на Ушћу“ и околина Музеја савремене уметности и притом тврди да се са тог места пружа „Фантастичан поглед на реку и околину“ (ово ме је и подстакло да напишем овај текст) а прећути да управо поглед са тог места према реци и граду уживо открива сву величину урбаног злочина и зазиђивања једног старог града и сву трагедију онога што се данас дешава у Савском амфитеатру – онда је то непоштено и крајње непрофесионално.

За све ово што је набројано и све што се данас дешава Београду и његово систематско урушавање и ружење, криви су пре свега сами архитекти.

Толику количину дивљих градитеља и оно што му раде на обали Саве Београд неће преживети.

Када је пре две године БИНА изашла са темом „Грађани и грађење града“ на једној од њихових трибина им је јавно указано да је у оквиру такве теме њихова етичка и професионална обавеза да се критички одреде на урбицид који се Београду дешава у његовој најужој централној зони, на његовом највреднијем делу приобаља и да не смеју да спинују и скривају стварност и оно што се дешава наочиглед свих грађана наше тужне престонице – ауторке БИНА-е су реаговале врло ратоборно потпуно игноришући приговоре и тврдећи да је то што се тамо дешава – чиста политика. Нису хтеле да прихвате да то није политика већ сама суштина наше струке – да се заправо ради о одбрани здравог разума од оних који би да га укину.

ПОСЛУШНОСТ И ПОДРШКА су једно исто – и обе су за осуду – а зашто БИНА промовише жуту таблоидну београдску урбану маглу постаје јасно када се схвати да су јој главни покровитељи и финансијери Министарство културе и информисања Републике Србије и Секретаријат за културу града Београда

Аутор је архитекта

(Данас)